

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 07 0 U 022941 25 Uvp
Sarajevo, 30.10.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Krkeljaš Milorada, kao predsjednika vijeća, Danilović Edine i Ajanović-Selimović Amele, kao članova vijeća, te Dizdar Vrabac Belme kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja K.M. iz P., zastupanog po punomoćniku Humačkić Jasminu, advokatu iz Mostara, protiv akta broj: UP-II-03-41-127/19-1 od 19.04.2023. godine, tuženog Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo, u upravnoj stvari obnove postupka priznavanja svojstva ratnog vojnog invalida, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 022941 23 U od 23.07.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 30.10.2025. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 022941 23 U od 23.07.2025. godine se preinačava i rješava:

Tužba se uvažava, rješenje tuženog broj: UP-II-03-41-127/19-1 od 19.04.2023. godine se poništava i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 022941 23 U od 23.07.2025. godine, odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijen prijedlog (pogrešno nazvan zahtjev) tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem ovog ministarstva broj: UP-II-03-41-1301/10 od 27.02.2013. godine (stav I izreke pobijane presude), kao i zahtjev za naknadu troškova postupka (stav II izreke pobijane presude).

Podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj je osporio zakonitost i pravilnost pobijane presude zbog povrede Zakona o upravnom postupku i Zakona o pravima branitelja i članova njihovih obitelji, uz prijedlog da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U zahtjevu navodi da je prvostepeni sud samo naveo hronologiju događanja i donošenja presuda koje su donesene u ovom postupku, te je na kraju zaključio „da je tuženi pravilnom primjenom člana 253. stav 3. Zakona o upravnom postupku odbio prijedlog za obnovu postupka, iz razloga navedenih u obrazloženju rješenja, koje prihvata i ovaj sud“, te da je „razmatrajući prijedlog za obnovu postupka, priložene dokaze kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi, izjavu imenovanog, utvrđeno da je prijedlog neosnovan, da dokazi i okolnosti nisu takvi da bi mogli dovesti do drugačijeg rješenja upravne stvari“, ali da takvo obrazloženje

ne zadovoljava standarde obrazložene presude, jer uopšte nije jasno o kakvim dokazima govori sud, niti koji su razlozi opredijelili sud da donese odluku. Ističe da tuženi nije postupio po ranijoj presudi Kantonalnog suda u Mostaru od 07.12.2022.godine. Dalje navodi da su na štetu tužitelja povrijeđene i odredbe Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, jer je neshvatljivo da je tužitelju utvrđen prestanak svojstva RVI, iako se iz dokumentacije u spisu vidi da je obolio od tuberkuloze koja je nastala kao posljedica ranjavanja, pa iako je Vrhovni sud Federacije BiH svojom presudom broj: 07 0 U 004561 11 Uvp od 06.09.2012.godine ukazao na isto, to oboljenje nije cijenjeno. Ističe da je više nego očigledno da tužitelj ne može ostvariti svoje pravo ni nakon 13 godina, te da nadležni organi najprije odbijaju prijedlog za obnovu postupka kao neblagovremen (iako je kasnije utvrđeno da je blagovremen), ali da i dalje ne cijene medicinsku dokumentaciju koja se odnosi na oboljenje tuberkuloze čime se krše prava tužitelja.

Tuženi je u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke je predložio da sud isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema podacima iz spisa predmeta i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je rješenjem Službe društvenih djelatnosti i opće uprave općine Prozor-Rama broj: 03-43-280/06 od 11.04.2006.godine tužitelju bilo priznato svojstvo RVI, V grupa sa 70% invaliditeta i pravom na ličnu invalidninu i ortopedski dodatak III stepena u odgovarajućim novčanim iznosima, te da je na to rješenje data saglasnost Uprave za pitanja boraca, HNK Mostar broj: RL-14-43-1143/06-1 od 21.08.2006. godine. Nakon toga je u postupku po službenoj dužnosti, pribavljen Nalaz i mišljenje ljekarske komisije za nadzor i medicinsko vještačenje iz člana 47. stav 4. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, broj: KLJV-327/10 od 14.06.2010. godine, prema kojem se invalidnost tužitelja cijeni ispod 20% trajno, pa kako je u postupku nadzora i medicinskog vještačenja donesen drugačiji nalaz i mišljenje u odnosu na ranije prvostepene i drugostepene nalaze ljekarskih komisija, to je nalaz KLJV poslužio kao osnov za obnovu postupka u skladu sa članom 52. stav 2. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica (Službene novine FBiH, br. 33/04, 56/05, 70/07, 9/10), te je Služba za opću upravu i društvene djelatnosti HNK općine Prozor-Rama donijela rješenje broj: 02/2-43-280/06 od 21.07.2010. godine kojim tužitelju prestaje svojstvo RVI zbog neispunjavanja uslova propisanih Zakonom o pravima branilaca i članova njihovih porodica, zaključno sa 31.10.2009. godine (tačka 1. dispozitiva rješenja), te se ovim rješenjem ukida rješenje Službe društvenih djelatnosti i opće uprave općine Prozor-Rama broj: 03-43-280/06 od 11.04.2006. godine na koje je Uprava za pitanja boraca HNK Mostar dala saglasnost broj: RL-14-43-1143/06-1 od 21.08.2006. godine (tačka 2. dispozitiva). Tužitelj je protiv tog rješenja izjavio žalbu, koja je rješenjem tuženog broj: UP-II-03-41-1301/10 od 27.02.2013. godine odbijena kao neosnovana (tačka 1. dispozitiva), a prvostepeno rješenje Službe za opću upravu i društvene djelatnosti općine Prozor-Rama broj: 02/2-43-280/06 od 21.07.2010. godine izmijenjeno utoliko što imenovanom prestaje svojstvo ratnog vojnog invalida zaključno sa danom 31.12.2009.godine. Tužitelj protiv ovog drugostepenog rješenja od 27.02.2013. godine nije pokrenuo upravni spor.

Tužitelj je dana 02.11.2017. godine, u podnesku koji je naslovio kao „Zahtjev za obnovu postupka u predmetu lične vojne invalidnine i utvrđivanja novog procenta vojnog invaliditeta“, naveo da mu nije dozvoljeno da se izjasni na nalaze i mišljenja ljekarskih komisija, da nisu

utvrđene sve okolnosti kao i način njegovog stradanja za vrijeme pripadnosti oružanim snagama, te da nadležna komisija treba utvrditi novi procenat njegovog invaliditeta. Služba za opću upravu i društvene djelatnosti općine Prozor-Rama je pozvala tužitelja da se precizno izjasni o svom prijedlogu, pa je tužitelj nakon što je upoznat sa razlozima pozivanja na Zapisniku broj: 02/2-43-723/17-1 od 08.12.2017. godine izjavio da traži obnovu postupka u predmetu lične vojne invalidnine, nakon čega je tuženi donio zaključak broj: UP-I-03-41-157/17 od 14.12.2017.godine kojim se odbacuje prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem tuženog broj: UP-II-03-41-1301/10 od 27.02.2013.godine, a iz razloga što je isti podnesen nakon proteka roka od 30 dana od dana kada mu je rješenje čija se obnova traži dostavljeno, pozivajući se pri tome na odredbu člana 249. stav 1. tačka 1. i 3. Zakona o upravnom postupku (obnova postupka se može tražiti u roku od 30 dana od dana kada je stranka mogla iznijeti nove činjenice, odnosno upotrijebiti nove dokaze u slučaju iz člana 246. tačka 1., odnosno od dana kada je rješenje dostavljeno stranci u slučaju iz člana 246. tačka 9. Zakona). Tužitelj je protiv zaključka od 14.12.2017.godine podnio tužbu, koju je prvostepeni sud presudom broj: 07 0 U 014946 18 U od 13.12.2019. godine uvažio, poništio zaključak tuženog od 14.12.2017. godine i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje, navodeći u obrazloženju presude da tuženi nije cijenio objektivni rok od 5 godina od dana dostavljanja u odnosu na rješenje od 27.02.2013.godine, koje je po prijedlogu od 02.11.2017.godine odbacio. Postupajući u izvršenju presude prvostepenog suda od 13.12.2019.godine tuženi je donio zaključak broj: UP-I-03-41-127/19 od 06.03.2020.godine kojim se odbacuje prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem tog ministarstva broj: UP-II-03-41-1301/10 od 27.02.2013.godine, iz razloga što je isti podnesen nakon proteka roka od 30 dana od dana kada mu je rješenje dostavljeno shodno članu 246. i 249. Zakona o upravnom postupku, te je stoga isti neblagovremen, a da objektivni rok nije cijenio iz razloga što je protekao subjektivni rok od 30 dana. Tužitelj je protiv zaključka od 06.03.2020.godine podnio tužbu, pa je prvostepeni sud donio presudu broj: 07 0 U 017531 20 U od 07.12.2022.godine kojom se tužba uvažava, zaključak tuženog od 06.03.2020. godine poništava i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje, a u presudi se navodi da su neosnovani navodi iz osporenog upravnog akta da organ nije cijenio objektivni rok iz razloga što je protekao zakonom utvrđeni rok od 30 dana od dana podnošenja prijedloga za obnovu postupka, obzirom da je i objektivni rok od 5 godina propisan Zakonom o upravnim postupku, te se isti ima primijeniti kada su za to ispunjeni uslovi. Postupajući u izvršenju presude prvostepenog suda od 07.12.2022. godine tuženi je donio osporeno rješenje od 19.04.2023. godine kojim se odbija prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem tuženog broj: UP-II-03-41-1301/10 od 27.02.2013. godine, a u obrazloženju osporenog rješenja se navodi da je tužitelju omogućeno učešće u postupku u kojem je doneseno rješenje tuženog broj: UP-II-03-41-1301/10 od 27.02.2013. godine, cijeneći da je tužitelju omogućeno učešće u postupku, jer je u prijedlogu za obnovu postupka naveo da mu nije dozvoljeno da se izjasni na nalaz i mišljenje ljekarskih komisija, kao i da nisu utvrđene okolnosti načina stradanja za vrijeme pripadnosti oružanim snagama, međutim da je tužitelj u žalbi izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja od 21.07.2010.godine iznio sve navedeno, te je cijeneći sve navode i dokaze u spisu tuženi donio rješenje čija se obnova traži, a protiv kojeg tužitelj nije pokrenuo upravni spor.

Po ocjeni ovog Suda, pobijana presuda, kao i rješenje tuženog su doneseni uz povredu pravila postupka, zbog čega se zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke ukazuje osnovanim.

Naime, ovaj sud prije svega cijeni da je izjašnjenje tužitelja koje je dato na Zapisnik od 08.12.2017.godine pred Službom za opću upravu i društvene djelatnosti općine Prozor-Rama nepotpuno, jer u istom nije niti precizno navedeno obnovu kojeg konačnog rješenja traži

tužitelj, kada je zaprimio konačno rješenje čija se obnova traži, kao i iz kojih razloga predviđenih odredbom člana 246. Zakona o upravnom postupku traži obnovu postupka, odnosno da učini vjerovatnim okolnosti na kojima zasniva prijedlog, a sve u smislu odredbe člana 251. Zakona o upravnom postupku (Službene novine Federacije BiH, broj: 2/98, 48/99 i 61/22) prema kojoj je stranka dužna u prijedlogu za obnovu postupka učini vjerovatnim okolnosti na kojima zasniva prijedlog, kao i okolnost da je prijedlog stavljan u zakonskom roku. U konkretnom slučaju tuženi je odlučivao o prijedlogu za obnovu, smatrajući da se isti odnosi na rješenje tuženog broj: UP-II-03-41-1301/10 od 27.02.2013.godine, te je u dva navrata prvo zaključcima odbacivao taj prijedlog kao neblagovremen, nakon čega je doneseno i osporeno rješenje od 19.04.2023.godine kojim se odbija zahtjev tužitelja. Međutim u spisima predmeta se ne nalazi povratnica iz koje bi se moglo utvrditi kada je tužitelj primio to rješenje od 27.02.2013.godine, a kako bi se mogla utvrditi blagovremenosti prijedloga za obnovu postupka u skladu sa odredbom člana 249. stav 1. tačka 5. Zakona o upravnom postupku. Kako je odredbom člana 253. Zakona o upravnom postupku, propisano da je organ koji je nadležan za rješavanje prijedloga za obnovu postupka kada primi prijedlog, dužan ispitati je li prijedlog blagovremen i izjavljen od strane ovlaštene osobe i da li je okolnost na kojoj se prijedlog zasniva učinjena vjerovatnom (stav 1.), te će odbaciti zaključkom prijedlog ako uslovi iz stava 1. ovog člana nisu ispunjeni (stav 2.), to tuženi nije mogao odlučivati o osnovanosti prijedloga za obnovu postupka, a da prethodno ne utvrdi uslove iz citiranog člana 253. stav 1. Zakona o upravnom postupku, pa imajući u vidu da se u spisima predmeta ne nalazi povratnica o uručenju rješenja čija se obnova traži, to je stoga prvo bilo potrebno utvrditi kada je stranka primila to rješenje, te zatim ukoliko su ispunjeni svi uslovi iz odredbe člana 253. stav 1. onda odlučiti o osnovanosti prijedloga za obnovu. Pri tome ovaj sud podsjeća da se blagovremenost prijedloga cijeni prema subjektivnom roku, te jedino ukoliko je prijedlog podnesen blagovremeno, dakle prije isteka subjektivnog roka, tada se cijeni i da li je istekao i objektivni rok od 5 godina od dana kada je rješenje čija se obnova traži dostavljeno stranci, jer se u smislu odredbe člana 249. stav 3. obnova postupka ne može tražiti niti se može pokrenuti po službenoj dužnosti nakon proteka roka od pet godina od dana dostavljanja konačnog rješenja stranci, dok u slučaju kada je prijedlog podnesen nakon isteka subjektivnog roka, onda nema potrebe da se ispituje objektivni rok, jer je takav prijedlog svakako neblagovremen.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je na osnovu člana 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažio, pobijanu presudu preinačio tako što je tužbu uvažio, osporeno rješenje poništio, te predmet vratio tuženom na ponovni postupak i rješavanje, u kome će tuženi prije svega pozvati tužitelja da detaljno precizira svoj prijedlog (a ne zahtjev, kako se pogrešno navodi) u smislu člana 251. Zakona o upravnom postupku, nakon čega će vodeći računa o svim primjedbama iznesenim u ovoj presudi donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

Zapisničar
Dizdar Vrabac Belma, s.r.

Predsjednik vijeća
Krkeljaš Milorad, s.r.